

ваше отъ обѣда и отъ игры-ты си , кога му паднеше случай да говори съ челоуѣци разумны и образованы , и да научява нѣчто добро отъ нихъ : напротивъ пѣстарый братъ имаше весма малко усердіе да ся учи , бѣше много лѣнивъ ! Докль ся продължяваше преподаванье-то , той дрѣмаше , или си играаше отдолъ подъ стола , и никакъ не внимаваше въ това , что казваше учитель-тъ . Отъ какъ ся свършеше преподаванье-то , единствена-та му грыжя бѣ да ѣде , да шѣе и да ходи . Что мыслите да станѣхъ послѣ ти два брата ?

Симонъ (така бѣ помладому имя-то) отъ день на день ставаше пѣумень , пѣлюбезенъ и пѣблагополученъ . Напротивъ братъ му , Антоній , ставаше отъ день на день повече безумень , повече несносенъ и пѣнесчастенъ . Когато излъзехме изъ училище-то , ученолюбивый Симонъ находѣше на всждѣ наслажденія и удовольствія : зачтото испытываше потѣнку всякъ вещь . Ту разглядваше единъ цвѣтъ , едно дръво , и смышляваше , что ни бѣ казалъ учитель-тъ за природж-тъ , за пресажданье-то и прозябеніе-то на трѣвы-ты и дръвье-то . Ту глядѣше на небо-то и радвашеся , зачто знае , что сѣ облаци-ти и воздухъ-тъ ; какъ бывать воздухъ-тъ , роса-та и вѣтрове-ти , и на что е всякое отъ нихъ полезно . Ту сѣдѣше на сѣнкѣ подъ нѣкое дръво и прочиташе ни забавны приказки изъ книгъ-тъ , кождо имаше со себе си . Антоній напротивъ бѣше всякога недо-